



ΥΠΟΘΕΣΗ VresNET: Round 1. Εξελίσξεις από το δικαστήριο, και κάποια συμπεράσματα...

Σε μια κατάμεστη αίθουσα από αλληλέγγυους, εκπροσώπους σωματείων και συνδικαλιστές ολοκληρώθηκε η εκδίκαση της υπόθεσης της Αριστεάς, που είχε απολυθεί από την εταιρεία VresNET στην Καλλιθέα εν μέσω εγκυμοσύνης.

Ο δικαστής, ο οποίος φάνηκε να γνωρίζει την υπόθεση από πριν λόγω της δημοσιότητας που έχει πάρει, απέρριψε το αίτημα για αναβολή το οποίο κατέθεσε η δικηγόρος που εκπροσωπούσε τον εργοδότη. Η ίδια αποχώρησε και η υπόθεση εκδικάστηκε ερήμην του κ. Ηρακλή Μπάμζα.

Είναι εκπληκτικό, για μια υπόθεση που άλλοτε θα φάνταζε “μικρή κι ασήμαντη”, να κινητοποιούνται **δεκάδες σωματεία και αγωνιστές σε ολόκληρη τη χώρα** και να παίρνουν θέση υπέρ της εργαζόμενης. Χαιρετίζουμε και τους ευχαριστούμε για αυτή τους την κίνηση.

Συμπέρασμα 1: Η δύναμη των εργαζόμενων μεγαλώνει αφάνταστα όταν αγωνίζονται **συλλογικά!** Για οποιοδήποτε μικρό ή μεγάλο φαινόμενο εργοδοτικής αυθαιρεσίας, το λιγότερο που έχει να κάνει ο εργαζόμενος είναι να ειδοποιήσει το κοντινότερο σωματείο ή την κοντινότερη εργατική συλλογικότητα. Όλα αυτά που αποκτά από κει κι έπειτα, είναι παραπάνω από πολύτιμα. Όπως και έγινε. Στήριξη συνδικαλιστική, νομική, ψυχολογική, οικονομική. Τα δεκάδες ψηφίσματα από σωματεία πανελλαδικά, έχουν ισχύ και μάλιστα μεγάλη στο δικαστήριο. Το έχουμε πει και το ξαναλέμε: **Κανένας μόνος του στην κρίση!**

Συμπέρασμα 2: Είναι χρέος όσων πιστεύουμε ότι το εργατικό κίνημα δεν έχει πει την τελευταία του λέξη, να πατήσουμε πάνω σε αυτό το γεγονός, για να δυναμώσουμε κι εμείς οι ίδιοι. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει μια θάλασσα απροστάτευτων και ασυνδικαλιστών εργαζόμενων. Με αφορμή την υπόθεση αυτή να φτάσει στα αυτιά όλων αυτών το μήνυμα: Η οργάνωση όλων στα σωματεία, η συλλογική διεκδίκηση των εργατικών μας δικαιωμάτων, είναι αυτή που μπορεί να επιφέρει νίκες. Όσα σωματεία και αγωνιστές ασχολήθηκαν με αυτή την υπόθεση, πρέπει να κρατήσουν δεσμούς. Ένα δίκτυο σωματείων – συνδικαλιστών – αγωνιστών που θα δρα ενεργά στο πλευρό κάθε εργαζόμενου, είναι κάτι που λείπει, και που όταν υπάρχει, φαίνεται να φέρνει αποτελέσματα.

Συμπέρασμα 3: Πρέπει να είμαστε σίγουροι, ότι ο κ.Μπάμζας και τα άλλα αφεντικά που αυθαιρετούν, τρομοκρατούν, και καταπατούν τα εργατικά δικαιώματα, δεν είναι απλώς “κακοί άνθρωποι” που απλά βρέθηκαν στο δρόμο μας. Είναι **όλο το νομικό και πολιτικό πλαίσιο** που έχουν διαμορφώσει από κοινού κυβερνήσεις – ΕΕ και εργοδοσία στα χρόνια των μνημονίων. Αρκεί να δει κανείς το εξής: η **νομιμοποίηση των μαζικών απολύσεων** είναι στις βασικές επιδιώξεις της τρόικας. Το δικαίωμα στην απεργία το Γενάρη μετετράπη σε **παράνομη πράξη**. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο πρόσφατα αποφάσισε ότι **δε συνιστά παρανομία η απόλυση εγκύου** στα πλαίσια των ομαδικών απολύσεων. Τα μνημονιακά μέτρα είναι αυτά που αποδυνάμωσαν τις συλλογικές συμβάσεις, έριξαν τους μισθούς μας, ενίσχυσαν τη μαύρη και επισφαλή εργασία, καταπάτησαν τα εργατικά δικαιώματά μας, και έφτασαν την **ανεργία στους νέους στο 45%**.

Όταν όλα αυτά είναι καθεστώς, φυσικά και οι εργοδότες θα ξεσαλώνουν. Να μην τους αφήσουμε λοιπόν! Μάχη για το εργατικό δικαίωμα σημαίνει και μάχη ενάντια στη μνημονιακή λαίλαπα κυβέρνησης και ΕΕ.

Το εργατικό δικαστήριο έγινε και είχε θετική εξέλιξη. Αυτό είναι μια πρώτη νίκη. Η απόφαση θα

ανακοινωθεί μέσα στους επόμενους μήνες. Δεν εφησυχάζουμε, καθώς μένουν ακόμα **4 (!) μηνύσεις** που αναμένονται να εκδικαστούν. **Δύο προς την ίδια την εργαζόμενη** (συκοφαντική δυσφήμιση, ηθική αυτουργία) και **δύο προς μέλη του Radical I.T.** για “καταπάτηση οικιακής ειρήνης”, όταν πήγαμε να διεκδικήσουμε το αυτονόητο έξω από την επιχείρηση του “κυρίου” Μπάμζα.

Την επόμενη εβδομάδα θα υπάρξει και πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης για τα δικαστικά έξοδα της Αριστεάς (πληροφορίες [εδώ](#)).

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΟΙ - ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΜΕ - ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

Αντί επιλόγου: Δυστυχώς, κάποιους ακόμα τους περιμένουμε...

Τώρα που ολοκληρώθηκε ένας “πρώτος γύρος” σε αυτόν τον αγώνα, οφείλουμε να πούμε κάποια πράγματα.

Στην τελευταία συνέλευση του ΣΕΤΗΠ, η Ταξική Ενότητα (δύναμη που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ) καταψήφισε το προτεινόμενο ψήφισμα του Radical I.T. για αλληλεγγύη στην εργαζόμενη και τα δύο μέλη του σωματείου τα οποία διώκονται από τον κ. Μπάμζα. Επικαλέστηκε ότι καλύπτεται από προηγούμενο [ψήφισμα](#) το οποίο αναφερόταν συνολικά σε περιστατικά ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης (το οποίο φυσικά υπερψήφισε το Radical I.T.) και περιοριζόταν μόλις σε δύο γραμμές στο παραπάνω περιστατικό.

Δεν είμαστε αφελείς. Η Ταξική Ενότητα προσπαθεί με τεχνητά κωλύματα να μην περάσει οτιδήποτε έχει προταθεί από το Radical I.T. Είναι άλλο πράγμα οι πολιτικές διαφωνίες και άλλο να διασπάται η ταξική ενότητα σε ζητήματα αυτονόητης ταξικής και συναδελφικής αλληλεγγύης λόγω μανίας ηγεμονισμού. Αναγνωρίζουμε το συσχετισμό στο σωματείο αλλά δε δεχόμαστε τη λειτουργία του ως μαγαζιού.

Είναι απαράδεκτο η ταξική ενότητα ενός σωματείου να διασπάται για μικροπολιτικούς λόγους και με ευθύνη μιας πολιτικής παράταξης να καταψηφίζεται από ένα σωματείο το αυτονόητο: η ταξική μας αλληλεγγύη σε μια απολυμένη έγκυο για την οποία μάλιστα έχουν μηνυθεί τα ίδια του τα μέλη! Άραγε αν ήταν μέλη της Ταξικής Ενότητας οι μηνυμένοι συνάδελφοι, θα έδειχναν τον ίδιο μηδαμινό ζήλο;

Τελικά υπήρξε και συνέχεια, που έφερνε πιο επιτακτικά επί τάπητος το θέμα της ανακοίνωσης-ψηφίσματος από μεριάς ΣΕΤΗΠ. Αλλά και πάλι... Τι και αν ο “κύριος” Μπάμζας μηνύει ολόκληρο διοικητικό συμβούλιο στη Θεσσαλονίκη, και κρατείται στο κρατητήριο η πρόεδρος που είναι και μέλος του ΠΑΜΕ;

Μια αξιοπρεπής στάση από τη μεριά της Ταξικής Ενότητας θα ήταν, όπως ζητήσαμε εμείς επανειλημμένα, να πάρει πρωτοβουλία μέσω του κλαδικού μας σωματείου και να προσθέσει ακόμα περισσότερα στη λίστα με τα δεκάδες σωματεία που κατέθεσαν ψήφισμα για το δικαστήριο της Αριστεάς. Αντί αυτού, ανεβαίνει μια [ανακοίνωση](#) στο setip.gr τελευταία μέρα πριν το δικαστήριο, η οποία ΔΕΝ αναφέρει καν μέσα τη λέξη ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ για την εργαζόμενη που διώκεται, ούτε φυσικά αναφέρει ονομαστικά το όνομα του Ηρακλή Μπάμζα για χρήση στο δικαστήριο.

Εκτός αυτών, ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΠΟΤΕ κάλεσμα από το Σωματείο για συμπαράσταση στα δικαστήρια, σε αντίθεση με άλλες φορές που δικάζονταν “πρωτοπόροι αγωνιστές” (δηλαδή μέλη της ταξικής ενότητας και του ΠΑΜΕ). Είναι το πλέον προφανές ότι οι αγωνιστικές κορώνες μπροστά στις κάμερες ήταν μόνο για τα μάτια του κόσμου και δυστυχώς αναντίστοιχες. Για εμάς δεν υπάρχει πρωτοπόρος αγωνιστής ή όχι, σημαντικός ή ασήμαντος εργαζόμενος και γι’ αυτό δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε τη στήριξη της Αριστεάς και κάθε άλλου εργαζόμενου/ης, που θα επιλέξει τον δρόμο του αγώνα με όποιον τρόπο και αν χρειαστεί.

Πηγή: radicalit.gr